

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 95 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af nye Professorater ved den polytekniske Læreanstalt.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5765).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 95 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Udfærdigelse af nye Telefonkoncessioner m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4264; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 3951).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (*Ivar Berendsen*): Det har vist sig ved denne Lejlighed som tidligere under Lovgivningsarbejder, naar en Kommission i Forvejen har tilrettelagt et Lovforslag, at selv om Anskuelserne ved første Behandling i Rigsdagen tørnede ret haardt mod hinanden, vilde det afgørende alligevel være, om man fra alle Sider accepterede Kommissionsarbejdets Endemaal og Principper. Hvis det er Tilfældet, findes der altid Udveje til Enighed i Enkelt- hederne. Ogsaa ved denne Sags første

Behandling kunde det se noget broget ud. Der tegnede sig Række bag Række af Vanskeligheder, skønt Sagen hastede. Men alle Ordførerne anerkendte dog, at Driften i de Telefonomraader, hvor Koncessionerne er udløbet, ikke paa nærværende Tidspunkt burde overtages af Staten, og at de nye Koncessioner, der altsaa blev nødvendige, skulde benyttes til at gøre Adgangen lettere og Betingelserne sikrere og mindre byrdefulde for det offentlige og Overgangen ogsaa jævner end efter de udløbne Koncessioner, naar det offentlige senere ønskede at overtage Driften. Ligeledes var man enig om at gøre Telefonvæsenet i Koncessionsperioden intensivere statskontrolleret, baade driftsmæssigt, finansielt og økonomisk, intensivere i alt Fald, end de nuværende Koncessioner er blevet benyttet til, selv om de i og for sig havde aabnet Mulighed for den samme Kontrol tidligere. Thi at Telefondriften er et offentligt Trafikmiddel, og at det kun gaar til en Tid at lade den besørge af private, var alle Ordførerne klare over. Men disse tre Hovedsynspunkter havde netop ogsaa været Kommissionens. Derfor er det ikke forunderligt, om end man maa sige, at det er glædeligt, at jeg nu staar som Ordfører for en enstemmig Indstilling fra Udvalget.

Der var dog en Vanskelighed, som det straks viste sig, at man ikke kunde rydde til Side, men maatte gaa udenom, og det var Ordningen af Telefonvæsenet i Jylland. Det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen), det ærede Medlem fra Gentofte (Abrahamsen) og jeg, der fra Kommissionsarbejdet, som vi jo vedkender os at være medansvarlige for, gik over i Folketingets Udvalg, maatte anerkende, at Omstændighederne retfærdiggjorde, at de jyske Koncessioner overhovedet gik ud af Loven. Udvalget fik nemlig straks Henvendelser udefra i det første Forhandlingsmøde angaaende disse Forhold, der er ret indviklede, for ikke at sige meget indviklede, og Udvalgets Medlemmer havde ogsaa adskilligt paa Hjerte desangaaende, men der var ikke Tid til at faa alt det gennemarbejdet. Paa den anden Side vilde ingen Interesse gaas for nær ved helt at fjerne Spørgsmaalet om de jyske Koncessioner af Lovforslaget, idet de ikke løber ud før i 1920, og Kommissionens Forhandlinger med de nuværende Koncessionshavere er endnu i sin Vorden. Hvis man lod Loven omfatte Jylland allerede nu, medens Ordningens Konturer ikke en Gang kan trækkes op, vilde det prak-